

עפ"ג 22/1960 - יהודה שומרת עוגב, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 22-01-1960
23 פברואר 2022

לפני כב' סגן הנשיאה, כב' השופט אליו ביתן - אב"ד
כב' השופט יובל ליבדרו
כב' השופט איתן ברסלר-גונן
המעורער:
יהודה שומרת עוגב,
נגד
מדינת ישראל
המשיבה:

mahot_harevot: ערעור על החלטת בית המשפט השלום באשקלון (כב' השופט ח. נחמיאס), במסגרת ת"פ
22.11.2021, מיום 21-01-2022.

בוכחים:

המעורער ובא-כוcho, עו"ד מור עטיה

ב"כ המשיבה, עו"ד מيري ויינשטיין

פסק דין

המעורער הורשע על פי הودאות בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית, ואיומים.

כתב האישום שהמעורער יהודה בעובdotיו מתאר שבין משפחת המורער למשפחה עוקב, קיימ סכסוך. המתלוון הינו חבר של משפחת עוקב. והמעורער והנאשם 2 חברים ובינם לבין המתלוון קיימת היכרות מוקדמת ולטענתם המתלוון ביצע תנומות מגנות מול מצלמות ביהם.

בתאריך 05.01.21 סמוך לשעה 20:00 בעת שהמתלוון עמד ברחוב המושב ועיין סיגירה, המורער ניגש אליו, אחז בידו ו אמר לו להיות בשקט ולא לצעוק, ובאותה עת הנאשם 2 המתין ברכבו בסמוך למקום. המורער הוביל את המתלוון לרכבו, הוציא מתוך הרכב אלת ברזל, ונכנס יחד עם המתלוון לרכבו של הנאשם 2, כשהוא יושב בצדדים אליו במושב האחורי. והנאשם 2 החל בנסיעה. בשלב זה המורער אמר למTELוון כי יזרוק אותו בשועפט, ערום עם הערבים, והכה אותו עם האלה ובידיו. בהמשך, המורער נטל מהמתלוון את מכשיר הטלפון שלו והורה לו למסור לו את הקוד. המתלוון סירב אך פתח את מכשיר הטלפון שלו, והמעורער הבין בתמונות של המתלוון עם משפחת עוקב. המורער שאל את המתלוון מי אלה בתמונה. וכשהמתלוון השיב שאלה בני משפחת עוקב, המורער קרא להם בשם גנאי. במהלך הנסיעה, בין שאלת לשללה, המורער המשיך להזכיר את המתלוון במקומות אגרוף וסתירות. כשהגיגעו ליציאה מהמושב, המורער אמר למTELוון כי הוא לוקח אותו לצפון, לוקח ממנו הכל שלא יהיה לו איך לחזור ומשאיר אותו שם. בהגיעם לஸוך ניר בנים, המורער המשיך להזכיר את המתלוון בסטיות, ואיים עליו שאם ילשין הוא ילך להוריו, יחרוג אותו, ישב על כרך בכלא ושחרר ויבוא אליו, תוך שהמתלוון צועק לו שיעזוב אותו. בהמשך, השלושה חזרו למושב,

עמוד 1

המערער אמר לנאמן 2 לנסוע לבתו ולהביא קרח למתלוון על מנת לטשטש את הנפיחות והחלות שנגרמו לו. ואמר למתלוון שאם מישחו ישאל אותו, שלא יגיד שום מילה כי אחרת הוא ירצה אותם ואוטם. כאשר הם הגיעו לבתו של הנאמן 2, והנאמן 2 יצא לבתו על מנת להביא למתלוון קרח, המערער יצא מהרכב נגש לחלוון ליד המתלוון, והמתלוון ביקש ממנו שלא ירבץ לו. בהמשך, המערער פתח את דלת הרכב, קירב את האלה למתלוון ואמר לו לגעת בה אחרת הוא יפגע בו. והמתלוון נגע באלה בשתי ידייו. ואמר לו "עכשו אני אזין אותך גם אם אט תלך למשטרה, אני אחזור שהוא מאיים עליו שאם יפנה למשטרה הוא יסתבר, ואמר לו" עכשו אני אזין אותך גם אם אט תלך למשטרה, אני אחזור אתכם, גם אם אחריך יכנס לכלא". כאשר הנאמן 2 חזר עם קרח, המערער הצמיד את שkitת הקרח לחחלות של המתלוון, וצעק על המתלוון לשיט את הקרח על חבלותיו. ואחר כך שלושתם חזרו לרכב והחלו בנסעה.

כתוצאה מעשי המערער נגרמו למתלוון המטומות ואדומות בידו ורגלו הימנית, נפיחות, המטומות ואדומות בעיניו הימנית ונפיחות בחלקן האחורי של הראש.

לקראת הטיעונים לעונש, שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסוקיר על המערער, בו צוינו בין היתר הדברים הבאים - המערער בן 24, רווק ללא ילדים. בגיר 12 שנות לימוד ללא תעודה בוגרות. שירות שירות קרבי בצה"ל. טרם מעצרו שמר על יציבות תעסוקתית ואורח חיים נורמלי. לא עבר פלילי. תיאר סכטן מתמשך בין משפחתו למשפה המתגוררת בסמוך, וצין שהם קרוב משפחה. וכי המתלוון הוא חבר של המשפחה האחרת. ותיאר שהקשר ביניהם ובין המתלוון שטхи. תיאר תלונות שהגישה משפחתו למשטרה בגין הטרדות, התנצלויות והיזק לרכוש מצדיו של המתלוון, המבצע את המעשים בשליחות המשפחה האחרת. תיאר כי מספר ימים לפני האירוע, אבי נחבל בפני מרצפת שהושלכה לעברו מצד המשפחה האחרת. ותיאר ניסיונות שונים מצד המתלוון להגע אליו לעימות. שירות המבחן תיאר קושי לשוחח עם המתלוון. וצין כי בשיחה עמו במסגרת הליך המעצר תיאר אי שביעות רצון מהתנהלותו מערצת אכיפת החוק. אמר כי הוא קרובן באירוע שלא שיר לו. ותיאר שהוא חשש מהמערער, אך התקשה לתאר חשש ספציפי. וצין כי אין קשר בין ובין המערער.

שירות המבחן עמד על גורמי הסיכון והסיכון של המערער. התרשם שההליך המשפטי מהווה גורם מרתק ומציב גבולות עבור המערער. ציין כי כוון המערער עוסק ברצוינו לכונן את חייו, ללמידה ולבנות את עצמו. וכי רמת הסיכון אם קיימת, היא נמוכה. ובסיום של דברים המליץ להטיל על המערער צו מבחן למשך שנה במלכו המערער ישתלב בקבוצה טיפולית, 250 שעות של"ז ומاسر על תנאי.

בית המשפט עמד על חומרת המעשים. קבע כי מעשי המתלוון הנטענים אינם מצדיקים את התנהגותו של המערער. עמד על מדיניות העונשה וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 24 חודשים מאסר. אשר לעונש ההולם, בית המשפט ציין את הودאת המערער- על משמעוותיה, את שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ואת העובדה שאין לו עבר פלילי. והטיל על המערער 6 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרו, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוון בסך 10,000 ₪, קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תחתיו, וחתימה על התching'בות להימנע מעבירה בסך 7,500 ₪.

לאחר קראת גזר הדין, ביקשה ההגנה לקבל על המערער חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, ובית המשפט דחה את הבקשה מן הטעם שהעונש הרואוי לערער הוא של מאסר בפועל ממש ולא בעבודות שירות.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען כי בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל- 24 חודשים מאסר, שלמעשה כולל בתוכו את

האפשרות להטיל על המערער מסר לרייצ'ו בעבודות שירות. טוען, כי שירות המבחן התרשם לחיוב מהמעערר והמליץ כפי שהמליץ, והעונש שהוטל על המערער מתעלם מהמלצת שירות המבחן. טוען כי הטלת עונש מסר בפועל על המערער תפגע הן באינטרס הציבורי והן במעערר. מפנה לדו"ח ועדת דורנر. מצין את העובדה שאין למעערר עבר פלילי. התנהלותו בחיו לפניו ואחריו אירע העבירה נורמטיבית. הוא הודה במיחס לו, חסן בזמן שיפוטי, לך אחריות על מעשי והביע עליהם חרטה. וביקש לקבל על המערער חוות דעת מהמומונה על עבודות השירות. וככל שבית המשפט יראה בכך צורך, גם תסקירות נוספת מטעם שירות המבחן. עוד נטען, שרכיבי הענישה הכלכליים שהושטו על המערער חרוגים מהמקובל, הן מבחינת ריבויים והן מבחינת גובהם. וכי אין מקום להטיל על המערער בנוסף לביצוי, גם קנס והתחייבות להימנע מעבירה. ונטען כי אין הילמה בין גובה הפיצוי שהושתת לבין הנזק שנגרם. וכי על הנאשם 2 הוטל קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה בסך 2,500 ₪ ולא הוטל כלל רכיב של פיצוי.

במהלך הדיון היום, ועל רקע עתירת המערער להמיר את עונש המסר שלו למסר בעבודות שירות, הוצע לצדדים לבחון הסכמה לענישה של 9 חודשים מסר בעבודות שירות תחת שתת חודשי המסר בפועל שהושטו על המערער. ב"כ המערער הסכים לכך וב"כ המשיבה התנגדה.

ב"כ המשיבה צינה כי הוגש נגד המערער כתוב אישום נוסף, על מעשה אלימות ממשמעותי כלפי קטין שהוא בין המשפחה היריבה, שאירע עובר לאירוע נשוא הערוור. וטענה שירות המבחן לא היה מודע לכך, ושבסתו של דבר העונש שהוטל על המערער מתחשב בו ובנסיבותיו ואיננו חמור.

קראננו את כל החומרים הנוגעים לעניין ושמענו את טיעוני הצדדים והחליטנו לדוחות את הערוור על חומרת עונש המסר.

מסכת הדברים שיוכסה למעערר, חמורה עד מאד. המערערלקח את המתлонן - צעיר כבן 19, לנסעה ברכבת, כשהוא יושב צמוד אליו והנאשם האחיר נוהג ברכבת, ובמהלך הנסעה הוא איים עליו להובילו לשועפט ו"לזרוק אותו שם ערום עם העربים", היכא אותו באלת ברזל בחלקי גופו השונים, איים עליו שלא יספר על הדברים לאחרים, ואיים עליו ועל משפחתו שישראלו אותם וسامם יכנס לכלא הרி שकשיים את מסרו הוא יגיע אליו ויפגע בו. מסכת זו משללת אף עבירות חמורות יותר מלאה שיוכסו למעערר ובמובן זה עצם העמדת המערער לדין בבית משפט השלום בעבירות שיוכסו לו, עשתה עמו חסד.

שליחת בחור צעיר לכלא בפעם הראשונה בחיו, איננה דבר של מה בכך. אולם מעשי של המערער חמורים והעונש שהוטל עליו מחייב ברף התיכון של ענישת המסר שיכלה להיות מושחתה עליו. ולא מצאנו עילה להתערב בו.

בנסיבות העניין מצאנו לנכון להתערב בגובה הקנס שהוטל על המערער.

סוף דבר, הערוור על רכיב המסר בפועל, נדחה. הקנס שעלה המערער לשלם עומד על סך של 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תחתיו. לבקשת המערער, הקנס ישולם מתוך כספי הפיקדון שהוא הפיקד במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המסר. יתרת הפיקדון תוחזר למעערר לאחר התיאצבותו לנשיאות מסרו.

יתר הוראות גזר הדין יעדמו בעין.

על המערער להתייצב לנשיאות מסרו ביום 23.03.22 בשעה 09:00 בכלא דקל במתחם בתיהם הכלא בbear שבע ואנו בכלא אחר לפי הוראת שב"ס.

מצוא בזה לערער צו עיקוב יצאה מן הארץ שתוקפו יהיה עד להטייבות המערער לנשיאות מאסרו.

מצירות בית המשפט תעביר את פסק הדין לשב"ס.

ניתן והודיע היום כ"ב אדר א' תשפ"ב, 23/02/2022 במעמד הנוכחים.

איתן ברסלר-גונן, שופט

אליהו ביתן, שופט, סגן נשיאת יובל ליבדרו, שופט